

Vă mulțumesc

Adrian Păunescu

Întreg, al dumneavoastră, așa mă simt din nou
Că de minciuni și falsuri ființa mi-e sătulă,
Vă mulțumesc de toate, Cinstit și Bun Erou,
Renaște-n mine însumi și ultima celulă.

Parcă trăiam exilul himeric în pustiu
Și fapta dumneavoastră avu deodată-n mine
Efectul formidabil al unui trăznet viu
Lovind în ce e putred ca-n rest să facă bine.

Sunteți atât de tânăr și-atât de curajos,
Ați deșteptat întreagă speranța românească,
V-au dat strălimpezime durerile de jos
Și-ați doborât minciuna ca pe-o cumplită mască.

Necazuri sunt destule, în viața tuturor,
Și fiecare-și vede întâi pe ale sale,
Dar oamenii suportă necazul mai ușor
Când adevărul totuși e cea mai dreaptă cale.

Acest popor dorește întregul adevăr
Și-acum când grea e iarna și iarăși sunt probleme
Nevoie e de oameni, „nu de justificări”,
Și, dacă va fi astfel, n-avem de ce ne teme.

Vă văd apoteotic, ca pe un Voievod,
Ce știe să aplece urechea spre Ion Roată,
Și se-adresează țării în cel mai simplu mod
Ca-n '72, țin minte: „Acum ori niciodată!”

De-aici, din umilința la care sunt constrâns,
Chiar dacă nu am dreptul propriei mele arte,
Bolnav, hulit și singur, cu ochii arși de plâns
Am să vă fiu ostașul cinstit până la moarte.

Februarie patetic! Vrem vești, nu vrem povești,
Și așteptăm ca Geniul acestei patrii bune
Să-nceapă primăvara conștiinței românești
Și tot ce e valoare în juru-i să adune.

Ce radicalitate în felul omenesc
De-a spune adevărul, de-a-l transforma în torță,
Ce, de va fi nevoie, din morți să mă trezesc,

De m-ați chema vreodată, mai am în mine forță.

În vremurile grele pe care le trăim
Când o planetă-ntreagă se plânge că o doare,
Dezamorsând minciuna, Eroule sublim,
Sunteți Bărbatul Țării și Unica Salvare.

Noi, să vă fie bine, oriunde-am fi, veghem,
Dar vă rugăm sfielnic să fiți cu luare-aminte
Să nu-nnoiți doar oameni, ci și acest sistem
Care prin sine însuși falsifică și minte.

Amprenta dumneavoastră să tuteleze, ea,
Nu niște reparații la vise iluzorii,
Ci radicalizarea lăuntrică și grea,
Sub semnul Competenței, Iubirii și Valorii.

Să vină primăvara conștiinței românești,
Renașterea naturii, speranței și a muncii,
Exemplu de-nnoire pornind din București:
Un neam care-și iubește și pe bătrâni, și pruncii.

Îndoliat de rele, acum mă nasc din nou,
Slujindu-mi cu credință, după putere, țara,
Vă mulțumesc de toate, Cinstit și Bun Erou,
Din Geniul dumneavoastră, ca un fertil ecou,
Să vină Adevărul, să vină Primăvara.